

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumerează și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Sibiu, 7 Septembrie st. v.

Goană s'a pornit asupra preoților români! Așa cetim în câte o corespondență sfițită din Țările române, dar' așa cetim mai cu seamă în Țările din Cluj desbrăcate de toată sfița și cuviința.

„Într'un tren de persoane, se scrie cu multă satisfacțiune într'un Țiar clujan, au fost transportați patruspredece „popi“ români suspecți la tribunalul criminal din Murș-Oșorheiu. După cum aușim, prim-procurorul Mihaiu Sebestyén, desvoaltă severitatea necesară, cercetând după cei ce poartă vina la proclamațiunea română; gendarmeria r. u. și toate autoritățile consideră asemenea de datorință patriotică de a-i urmări cu toată energia pe turburătorii de pace“.

Va să Țică, nu mai e vorba de amenințări în scris sau cu cuvântul. Am fi ajuns deja la fapte. Ascultări, perchisițiuni și în fine și transportări de „popi“ români „suspecți“ la M.-Oșorheiu.

De minune trebuie să fie aspectul acesta într'o țeară *per eminentiam* a libertății.

Și pentru-ce oare această severă aplicare a libertății?

Ne știm a da răspunsul de a dreptul la întrebarea aceasta. Nu pentru-că ne lipsese curagiul, ci pentru-ca să cruțăm încă, până unde vom pute, pornirea cea copilărească a compatrioților noștri, cărora norocul le-a plouat în poală stăpânirea preste administrațiune și justiție.

Este cunoscută acum nu numai în țeară, dar' și în lume istoria cu proclamațiunea cea tipărită în roșu. Aceasta a venit prin postă la unele persoane fără deosebire de naționalitate și de poziție.

Fi-vor toate persoanele, câte au primit acea coală roșu tipărită, suspecți? Atunci dl prim-ministru și ministru de interne încă ar intra în rândul suspecților și cu dînsul presidenți de tribunale, procurori, directori de academii și de gimnasii ungurești de stat.

Nici până astăzi încă nu este lămurită cesțiunea proclamațiunii poreclite a „irredentei“, încât privește originea ei. Guvernul unguresc, judecându-l după atitudinea lui, cu cesțiunea aceasta nici nu-și bate capul. Lui îi pare bine că există proclamațiunea, căci pe temeiul ei, până a nu-i arăta proveniența, îi întemnițează pe „suspecți“, de cari după dînsul sînt mulți, poate majoritatea locuitorilor din țeară.

Unde deci a început cu activitatea de a-i aduna pe cei „suspecți“? În popor, și aci cu preoții, conducătorii cei mai nemijlociți și cei mai firești ai poporului.

Ori cât s'a desmințit scirea telegrafică din „Kölnische Zeitung“, că toată proclamațiunea este produsul guvernului unguresc; ori cât împregiurările s'ar vedea pe partea acelor ce combat scirea telegrafică din foaia renană, atitudinea guvernului unguresc vine să o confirme. Pentru-că nu ne putem explica, pentru-ce organele guvernului caută cu atâta severitate a-i ne-

liniști pe locuitorii din Transilvania și din Ungaria, întrucât sînt Români, pentru o faptă necălită de dinafară și la care nu aderează nimenea, și lasă în pace și în liniște pe cei ce nu sînt Români, cu toate că și acestia s'au împărțit de distincțiunea de a fi primit proclamațiunea „irredentistă“?

Dar' puțin importă dacă vom adera sau nu vom adera la cele cuprinse în telegrama foaiei renane. Este destul dacă avem convingerea, și aceasta guvernul unguresc ni-o procură cu prisosință, că ori de unde vine proclamațiunea, guvernului unguresc 'i-a fost și îi este binevenită. Împregiurarea aceasta, și dacă guvernul nu este vinovat la plămuirea proclamațiunii, îl face complicele ei, deoare-ce fără de a lămurii mai ântăiu cine sînt vinovații, pornesce la goană asupra Românilor din cauza ei.

Complicitatea însă nu se țermuresce numai la guvern și la organele sale, ci la toți câți îl aplaudază pentru-că nu caută după originea proclamațiunii, ci prigonesce, și la toți câți cu satisfacțiune iau notiță despre perchisițiunile și arestările „popilor“ „suspecți“, dacă acesti nefericiți sînt Români.

Mândru mai poate să fie „P. Ll.“ cu „promptitudinea dreptății“ din „patria libertății“. Trebuie să fie mândru, căci anevio va mai fi țeară pe fața pământului, unde dreptatea se se împartă într'un fel pentru unii și într'altul pentru alții.

Man merket aber die Absicht... Se vedă ghiarele pisicii. Materialul de oameni, pe care „kultur-egylet“-ul are să-l mistuie, trebuie frăgețit, ca să nu stee în stomacul maghiarismului. Poporul român trebuie intimidat și intimidarea se face pe calea cea mai directă, dacă 'i-se poate găsi un cusur, ca să-i smulgi conducătorii firești din sîmul lui.

Istoria cea nouă e foarte vechiă. La 1848 tot așa s'a început terorismul, cu preoții și cu inteligența. Preoțiimea și inteligența a fost suspectată, întemnițată și pe urmă ridicată în „streangurile“ (furcile) înălțate dealungul drumurilor în toată țeara.

Este dar foarte binevenită proclamațiunea irredentei spre a terorisa, prin terorism a intimida și prin intimidare a pregăti pentru maghiarisare.

Trudă zadarnică! Înzadar se svêrcolesc compatrioții maghiari, căci nu mai prind nici amenințările, nici nimica din arsenalul cel mare de apucături, cu care Maghiarii au fost dedați a seduce lumea. Provedința le-a dat timp ca să întemeieze un regat puternic aici la porțile răsăritului. Ce au făcut? Răspunsul cel mai îngroșător ni-l dau prin faptele lor; ei înșiși cari au fost stăpâni preste noi, cari gârboviți de invasiunile câte trecuseră preste capetele noastre, am trebuit să îndurăm secolii și jugul lor. Ei au domnit și acum se tem de noi de cei-ce am muncit pentru dînsii. Și fiindcă se tem, nu aleg mij-

loacele prin care să depărteze frica dela dînsii.

E în adevăr admirabil, că nici până acum Maghiarii n'au ajuns să se convingă despre îndărătnicia, cu care Românul ține la legea și la neamul lui.

Deoparte ei încuragiază pe preoții ce li se par mai slabi de ânger și mai slugarnici, făcându-le parte din ajutorul de stat, eară de alta îi intimidează pe cei mai hotărâți în susținerea cauzei române, punându-i în lanțuri, dacă e adevărat aceasta.

Care e urmarea?

Că și unii și alții vor începe să lucreze în taină, unii pentru-ca să nu se deede de gol, ear' alții pentru-ca să-și iee satisfacțiunea, pe care noi nu voim și nu putem să li-o dăm.

Expulsiunile din România.

Au fost expulsați din România șese dintre frații noștri, și anume d-nii: Nicolae Ciurcu, Alexandru Ciurcu, G. Secășanu, G. Ocășanu, I. Droc Bănculescu, Corneanu și Opreanu.

Cei dintăiu doi, directorul proprietar al Țiarului „Indépendance Roumain“ și părintele seu, sînt învinovați de a fi aprobat proclamațiunea irredentistă, d-nii Secășanu și Ocășanu de a o fi conceput, ear' d-nii Droc-Bănculescu, Cornescu și Opreanu, de a o fi răspândit aici în Ardeal și în Bănat.

Țiarele guvernamentale observă o atitudine rezervată față cu ordinul de expulsiune; nici că iau notiță despre el.

Celelalte țiare din București și anume: „Românul“, „Națiunea“, „România“, „Răsboiul“, „Drepturile Omului“, „Curierul Financiar“, și „Indépendance Roumaine“ protestează contra expulsiunii, ear' „România Liberă“, acum organul grupului Maioreș-Carp, anunță scirea cu următoarele cuvinte:

Aflăm cu viață durere că este adevărată noutatea răspândită ieri despre expulsiunea dlor Ciurcu, Secășanu, Ocășanu, și Droc.

Toți acești Români de origine vor trebui mână să părăsească țeara pentru motive, pe care consiliul de miniștri nu e dator a le indica.

E dureros a constata asemenea fapte. Plângem mai mult guvernul care se vede forțat a aplica asemenea măsuri, decât victimele lovite de ele.

Di Dimitrie Brătian le adresează d-lor Ciurcu următoarea scrisoare:

Primiți, vă rog, expresiunea viei mele dureri. Toți Români au primit, în persoanele D-voastre, o crudă durere, care îi umple de rușine. Vă doresc călătoria bună și să vă întoarceți în curând în țeară.

D-nii Ciurcu, tatăl și fiul, se vor stabili la Ruscium, ear' d-nii Secășanu și Ocășanu pleacă în Franța.

Direcțiunea Țiarului „Indépendance Roumaine“ o primesce dl Frederic Damé, născut francez, dar' cetățean român și om cu nume cunoscut în literatura română.

Pentru ajutorarea celor lipsiți de mijloace dintre expulsați, s'au început colecte.

Agitațiunea în capitală e viață, și țiarele aduc scirea că trupele de garnisoană sînt conșinate; și o întrunire publică s'a convocat în sala „Iași“ din strada regală.

Toate acestea pentru o bucată de hârtie, un fleac, care n'a avut și nici nu putea să aibă vre-o urmă, dacă n'ar fi fost luat drept pretext pentru accentuarea unui conflict serios.

Este un lucru foarte firesc, că opozițiunile din România vor profita și ele de ocaziune, ca să facă imposibilă pozițiunea actualului guvern, care a stabilit bunele relațiuni cu Monarchia și a dovedit în atâtea rînduri, că voiesce să le și mențină cu ori-ce preț.

Dar' despre aceasta ne rezervăm a vorbi mai cu din adins.

Ne mărginim deocamdată a le aduce fraților noștri de peste Carpați aminte, că e foarte greu să fi prietin cu Maghiarul, mai ales cîta vreme dl Tisza se află în fruntea guvernului ungar, și dacă n'au voit până acum să ne înțeleagă, ne vor înțelege acum, că e peste puțină să renunțăm la rezistența noastră față cu actualul guvern.

Indreptățirea „kultur-egylet“-ului.

Primim dela un amic al nostru dela Blaj următoarele șire:

Mai dreaptă ar fi motivarea înființării „reuniunii de cultură maghiare“ dacă Maghiarii s'ar adresa conaționalilor lor în modul următor:

„Fraților! de dragul nostru, și spre întărirea elementului maghiar, în contra voiei și în butul protestărilor preponderantei majorități a locuitorilor acestei țeri, ați decretat uniunea Transilvaniei cu Ungaria; ba spre a ne asigura și mai tare hegemonia deși uniunea este fapta împlinită, pentru Transilvania susțineți o astfel de lege electorală, încât chiar și pentru cazul — când s'ar respecta liberul exercițiu al dreptului electoral, — Români de aici în număr de 1,300,000 locuitori abia ar pute alege 20 deputați, dar' acum după arondarea măiestrită a comitatelor și cercurilor electorale, abia ar pute alege 10 deputați. Ați dat administrațiunea și justiția pre mâna noastră, astfel încât în toată țeara nu este unu singur comite suprem român și abia un președinte de tribunal, — din contră sînt comitate, precum este și comitatul Albei-inferioare, unde din 160,000, locuitori, 135,000 sînt Români, cu toate acestea întreg aparatul administrațiunii este dat exclusiv numai în mâna funcționarilor din sîmul nostru, cari pe an trag un salariu de 58,800 fl. de pe spatetele poporului român, fără să fi ținut de cuviință a alege macar un singur pretor român, deși pentru acestea posturi încă au concurat români cu studiu juridic și censură de avocat, va să Țică cu astfel de calificare pre care nici unul din funcționarii acestui comitat nu o are. Din bugetul ministrului de culte de 5,250,830 ne-ați făcut universitate, dotați museul, și teatrul național, ridicăți conservator, gimnasii de stat și scoale comerciale și industriale, scoale populare și agronomice, scoale inferioare și superioare de fete, preparandii, toate cu limba de propunere maghiară, așa că din suma horendă de mai sus nici macar un singur crucer nu se spesează pentru progresul cultural al Românilor; ați introdus nu numai în scoalele medie, dar' chiar și în cele populare studiul limbei maghiare în o astfel de măsură, care face afront tuturor regulilor pedagogice; funcționarii români de pe toate sferele vieții publice succesive, sub pretexte de nimic, ați scos de pretutindenea, astfel că la ministerul de culte, justiție, resbel, comerț și industrie, nici macar servitori de cancelarie nu sînt români, la ministerul de interne abia este un consilier de secțiune, ear' la cel de finanță doi secretari, pentru prosperarea economică ați înființat reuniuni, bănci filiale de credit și de păstrare mai în toate comunele; limba maghiară ați introdus-o în toate sferele vieții publice așa, încât în butul legii de naționalități, chiar și în comune curat românești limba

oficioasă este cea maghiară bietul popor, în urma șovinismului fără margini, nici la calea ferată nu poate cere bilet în limba sa fără de a se expune insultelor funcționarilor aplicați la acestea: recunoașem că ați făcut, toate acestea, dar fără folos, deoarece poporul român ține tare la naționalitatea sa, și în butul tuturor prigonirilor se desvoaltă economice, și progresează în cultură, până când poporul nostru sărăcește din ți în ți, ne trebuie dar' o asociație mare ca să ne scape de perire!"

Dacă compatrioții noștri și-ar fi motivat astfel necesitatea înființării reuniunii de cultură, le-am da drept, ba se poate că după cum Românul dela natură este nobil, milos și indulgent, s'ar fi aflat mulți Români cari s'ar fi făcut membrii atâror reuniuni numai din „mila creștinească“, ca să nu peară elementul maghiar, pe care noi din parte-ne îl vedem bucuroși tare și înfloritor.

Motivele lor însă sunt: „Românii conspiră, gravitează înafară, sunt inimizii ai statului, fac cu ruble rusești propagandă pentru Rusia, de aceea trebuie să-i învățăm limba statului și să turnăm în ei simțăminte patriotice“. Aceste argumentări le combate însăși istoria, pentru-că poporul român nici când nu a conspirat, nici în contra dinastiei, nici în contra țerii sale, deși, după cum însuși Kossuth recunoaște în memoriile sale vol. I, pag. 371, 'i-s'au oferit asemenea tentative chiar de emigrațiunea ungurească dela anul 1858/9, când, pentru a face cauză comună cu emigrațiunea ungurească, prelungă alte multe drepturi, li se pune în prospect și înființarea de regimente românești comandate în limba română. Apoi tot Kossuth în opul citat la pag. 355 publică formula de jurământ compusă pentru emigranții ungurești de pe teritoriul Italiei, a cărei alinie ultimă ȳice:

„Esküszöm hogy híven teljesítendem minden kötelességemet mint katonája a magyar seregnek, melynek czélja Austria, mint Magyarországnak és Olaszországnak közös ellen-sége ellen, harczolni“*). Deci nu ne mai învinuească pe noi cu asemenea lucruri, fără le recomandăm a se adresa mai bine către președintele reuniunii de cultură maghiare ardeleni, fiindcă d-sa este mai competente pentru asemenea lucruri, fiind și el membru a emigrațiunii.

*) Jor că-mi voiu împlini fidel obligamentul ca soldat al oștii ungurești, al cărei scop e a lupta în contra Austriei, care e dușmanul comun atât al Ungariei cât și al Italiei.

Revistă politică.

Sibiu, 7 Septembrie st. v.

Delegațiunile austro-ungare se vor întruni la Viena în zilele ultime ale lunii Octombrie. Fixarea zilei întrunirii primei sesiuni se va face abia în săptămâna viitoare, când se vor ține conferențele comune de ministri.

Cu ocaziunea reîntoarcerii dela Pojega, Maiestatea Sa a călcat pentru prima oară pe teritoriul provinciilor ocupate, cu care ocaziune a fost salutat decătră o deputațiune mare a populațiunii provinciilor acestora. Maiestatea Sa se fi promis, că în curând va cerceta în persoană Bosnia și Herțegovina. Această promisiune a Maiestății Sale dă privilegiu presei a se ocupa earăși cu eventualitatea anexării definitive a provinciilor. Se crede, că cu ocaziunea anexării populațiunea nu va mă opune nici o rezistență. În general însă domnesce convicțiunea, că ținuta populațiunii provinciilor ocupate față de eventuala adnectare, nu e de a se profeta după entuziasmul deputațiunii bosniace, cu care 'l-a salutat zilele aceste pe Maiestatea Sa. Abia cu ocaziunea sitei promise se va pute măsura gradul de simpatia a populațiunii provinciilor ocupate față cu o eventuală adnectare. „Neue freie Presse“ ȳice, că prudenta politică va cere ca cu privilegiul mergerii Monarchului în Bosnia și Herțegovina, să se încungiure crearea unei aparențe. ȳiarul vienez se întreabă dacă vorbirea, cu care 'l-a salutat primarul bosniac din Brood pe Maiestatea Sa, nu cumva e însoflată de vre un hiper-zelos?

Nici nu se poate ca populațiunea provinciilor ocupate să nutrească o simpatia mare pentru adnectare, deoarece în decursul alor 7 ani, decând a intrat armata noastră acolo, abia s'au suprimat agitațiunile. Numai după-ce poporul va gusta binecuvântarea unei administrațiuni pacifice, numai atunci se va pute cere din partea locuitorilor Bosniei și Herțogvinei ca să aibă atragere cătră monarchia noastră. Negreșit, că se va cere multă prudentă în administrare. E vorba însă, ca în cazul adnexiunii, Bosnia să se alăture la Ungaria. Se sperăm, că se vor mai schimba până atunci stările încordate de astăzi.

Expulsiunile din Prusia a Polonilor se urmează cu mare iuțală. Expulsiunea e mai mult ca probabil că este rezultatul unei înțelegeri din partea celor două guverne. Tocmai pentru aceasta sunt năcăjiți Polonii din Rusia. Ei vęd că Germania satisface unui obligament luat față de Rusia, care voiesce să-i vadă acasă pe toți Polonii duși în străinătate. Astfel

ceea-ce nu s'a făcut din partea guvernului rusesc, se face din partea singuraticilor Poloni, luând acestia represalii față cu expulsiunile conaționalilor lor. Un număr mare de Germani trăiesc adecă în condițiuni prela proprietarii și industriașii poloni din Rusia. Acestia sânt acum isgoniți din slujbe, și cu cât isgonirile din Prusia a Polonilor se urmează mai tare cu atât mai mulți Germani din Polonia rusească și din alte părți ale Rusiei rămân pe uliți fără pâne.

Conflictul germano-spaniol se încurcă pe toată ȳiua. Se anunță că Germania nu se poate grăbesce a cere satisfacțiune pentru insultele ce s'au făcut din partea populațiunii spaniole consulatelor și steagurilor germane.

Scirile ce sosesc cu privire la stadiul în care se află conflictul, sânt dintre cele mai contradicțoare. Precând mai alaltăieri se semnala că Germania lasă Spaniei protectoratul asupra insulelor Caroline, pe atunci scirile mai noue spun că Germania se mărginesce a considera ca nulă atât luarea în posesiune a Carolinei din partea vaselor de războiu germane, cât și aceea făcută din partea Spaniei. De altă parte se scrie că Germania persistă prelungă soluțiunea conflictului prim arbitragiu. Conform unei depeșe primite de „Pol. Corr.“ cabinetul spaniol ar fi în contra unui arbitragiu. Se vorbește că în locul arbitragiului se va constitui o comisiune internațională, care, prelungă alte afaceri de drept internațional, va hotărî și în cestiunea conflictului pentru insulele Caroline. Astfel corespondentul din Madrid al ȳiarului „Standard“ ȳice că, la cas când Spania va respinge tribunalul de arbitrii și va ajunge cu Germania la un acord, principele de Bismarck cugetă a sonda pe puteri pentru întrunirea unei conferențe generale, care să stabilească pentru cuceririle din Oceanul-Pacific aceleași principii, ca și conferența pentru Congo, întrunită la Berlin, pentru cuceririle din Africa centrală.

O lămurire.

Dilele aceste am publicat o „promemorie“ adresată din partea dlui V. Babeș membrilor consistorului metropolitan gr.-or. E de prisos să mai arătăm, de ce anume am făcut-o aceasta. Sântem aici pentru-ca să luăm informațiuni și să ținem publicul în cușent despre ceea ce se petrec.

Ne așteptam, ca în unele cercuri această publicațiune să producă oare-care resentiment. Din aceste cercuri, pare-ni-se, primim unele lămuriri, pe care nu le putem publica decăt într'un extras scurt.

Vorba e de „diurne.“

cer fără întrerupere!“ Și s'apucă de mâncare c'o poftă, cum singuri oamenii fără de grije pot să aibă.

După mâncare, ca de obicei, o răsbesece somnul. Se pune dar' să așpească o ȳică mică, apoi să se scoale împuterită și să lucre, ca un bărbat.

Căt ai da odată, de două-ori cu amnarul, puteai s'o duci cu loc cu tot de boarea, că s'ar treși.

Sciți ce minunății visează omul, când se culcă cu burta plină! Așa și Catrina. Pare că vede poveae de ape mari, focuri grozave, lotri cari o alungă și câte-n lună și-n soare toate le-a visat.

Când s'a deșteptat, toată a ei îmbrăcăminte, nu vreau să vă spun cum era de pusă în furcă.

Să tot uita la sine însași, se mai uita și în laturi, dar' nu se putea dumeri, dacă este ea Catrina lui Vlad ori alta, te miri a cui?!

„Sânt Catrina!“ — „Nu sânt Catrina!“ — își ȳicea. Să se hotărască odată într'un fel sau într'altul, nu-i vorba să poată.

— „Duce-mă-voiu acasă și voiu întreba pe Vlad. De nu-i Catrina acasă, eu sânt Catrina; — dacă da, nu sânt eu Catrina!“

Așa și face.

După ce se așează oamenii, eată-o, că stă păhuii la fereastra lui Vlad.

— „Dormi mei Vlade?“

— „Dorm!“

Ni se spune, că afară de Ilustritatea Sa dl Antoniu Mocioni și de cei doi episcopi, membrii consistorului toți primesc diurne și spese de călătorie și că îndeosebi dl V. Babeș, deși a stat în „gazdă“ la Părintele Metropolitan, a luat odată vre-o 308 fl., ear' altă dată vre-o 330 fl. drept cheltuieli de călătorie și diurne pentru timpul cât a petrecut în Sibiu.

Nu punem la îndoială exactitatea acestei informațiuni: cei ce ni-o dau, vor fi putend de sigur să fie bine informați.

Pe cât scim însă, diurnele și spesele de călătorie sânt prevădute, ear' membrilor consistorului, care nu sânt oameni cu averi mari, nu li se poate cere, ca să renunțe la ele. Dacă însă vorba e, că se vor fi făcend prea multe cheltuieli de felul acesta, răspunderea nu cade asupra celor ce primesc diurnele, ci asupra celor ce fac necesară plata lor.

Corespondență particulară

a „Tribunei“.

Voila, în 17 Septembrie n. 1885.

Nu este ȳi lăsată de bunul D-ȳeu, în care Românului, vechiului locuitor al acestei nefericite patrii, să nu 'i-se facă nedreptate. Par'că puternicii noștri n'au altceva de lucru, decăt numai de a-l teroriza și maltracta pe Român. Pentru Român în această patrie, deși e poreclită „stat constituțional“, nu mai există dreptate. Legile, cari se par a fi și pentru Români mai umane, sânt cu totul înlocuite cu ordonanțe și încalcări arbitrare.

De sus până jos, tot aparatul statului este pus în serviciul „șovinismului maghiar“ spre terorizarea a tot ce nu aparține rasei lor.

Astăzi Românul, vechiul locuitor, este socotit drept un „paria“, care are să supoarte toate greutățile statului, sub cari e cu desvîrșire îmbrăncit, și când să 'i-se facă și lui dreptate, 'i-se strigă: trădător, revoluționar etc.

Într'adevăr, triste timpuri am ajuns!

Avem legi, însă ele nu sânt pentru Român, decăt numai o mască, sub care se ascunde persecuțiunea.

Românul nu mai e sigur de libertatea sa, nu mai e sigur în casa, scoala și biserica sa, căci poate pe tot momentul să fie ridicat, ex-cortat, întemnițat și în fine maltractat, căci pentru el lege și dreptate nu există fiindcă e „trădător“!

Comitatul nostru, după cât scim, se pare a fi scutit de urmări șovinistice în stil mare, și credeam, că acea „prigonire turbulentă“ nu va pătrunde și aci. Dar' faptele ȳilnice ne dovedesc, că răul e general, că preste tot locul s'a „jurat“ nimicirea elementului român, despre a cărui prea mare răbdare, însuși „asupritorii“ noștri se miră. Dar' toate vor avē cândva și un capet, convingându-se puternicii ȳilii, că cursul natural, nu se poate opri în drumul seu.

— „Dar' Catrina ta acasă-i?“

— „Acasă da! A venit dela decere cu seara odată!“

„Atunci am avut dreptate când am ȳis, că nu sânt eu Catrina, deoarece Catrina e acasă!“ „Dar' cine să fiu Doamne?“

A luat lumea în cap, ca să afle, că cine poate să fie. „Sânt Catrina!“ — „Nu sânt Catrina! Că ea e acasă, Vlad 'mi-a spus“. Tot așa și ear' așa.

Destul că de numele ei, n'a mai aușit nime, până în ȳiua de aci.

Nu-i vorbă! Vlad a cunoscut-o foarte bine pe graiu, dar' vorba ceea: „Cu nebunul să nu ai nici în clin, nici în mănecă“ — d'apoi să mănânci pururea dintr'un blid?! De aceea a lăsat-o el să se ducă, unde 'și-a dus mutul iapa, ȳicend în mintea sa: „Când îmi voiu vedē ceafa!“

Firesce că în zilele noastre, de-al de acestea nu se mai întemplă, făr' de altele.

M'am ținut de cuvânt, dragii moșului și v'am spus o drăguță de poveste, cum n'a fost și nu mai este, că minciuni mai cu coarne n'a născocit om pământean.

Ei de n'or fi murit, trăiesc și aci.

Cărpiniș, Iulie 1885.

Gr. Sima al lui Ion.

Foița „Tribunei“

Vlad și Catrina.

— Poveste. —

(Urmare.)

Sosesc într'o pădure, unde credea Vlad, că s'au pitulat hoții de olari. Umblă încoaci și în colo dar' nu pot să dee de ei.

Se face noapte și chip de reîntors nu era. Aleg un arbore crăcioat, se urcă în el, ca să nu fie băntuți de niscăi dihanii obraznice. Catrina și aci tot cu ușa în spinare.

Colea pe la cina bună, eată că vin nisce drumeți, aducend și câte un braț de uscături. Așită foc drept sub arborele în care era Vlad și Catrina, fac ocol în giuru-i și hai să numere banii lui Vlad și să-i împartă.

Lui Vlad nu-i era la îndemână să se co-boare la ei, că erau mulți, și apoi în dricul nopții și în codru părăsit, dacă n'are cineva moară în cap, să nu-și facă.

El totodată șoptesce Catrinei la urechiă să-și țină mâncătoarea, căci altcum o îmbutușă jos. Și tăcea ea ca pământul.

Dar' ușa, mă puteți crede, era grea de tot. Catrina însă cugeta, că prunele sânt grele, deoarece sunt multe. Fără a spune lui Vlad, lasă una câte una să cadă, până le sfinșesce.

Olarii, când aușiau prunele picând, cugetau că păsările își fac treaba nepuținței lor.

Catrina vede, că totuși nu prunele au fost grele. Oșetul, el trebuie să poarte vina.

Destupă ulciorul și-i dă drumul, pușin câte pușin.

Pică rouă din greu, să n'ăsprece veacul, — ȳiceau olarii.

Vlad firesce, că a luat aminte fapta Catrinei, dar' n'a ȳis nimic, pentru-că povara din spatele ei, 'i-să părea cam multă pentru o femeie.

Catrina numai acum să încredințează, că într'adevăr ușa e grea. S'o lase jos îi venia nu sciu cum, — s'o mai țină era preste puțină.

Ce a fi să fie, cugetă 'n sine, și dă drumul la ușa de gândeai, că durdue!

Olarii n'apucaseră să-și iee părțile din galbeni, când a lăsat Catrina ușa. În credință, că banii au fost închinați necuratului, care acum vine să-i schilodească și să 'și-i iee, — o iau la sănătoasa cât pot mai tare.

Vlad și Catrina urla-n jos — vorba Moșului — iau banii și pe aci 'ți-e drumul cătră casă, deși era 'ntunec, de nu-ți vedeai mâna.

Acum se cugetă Vlad și ear' se cugetă, că ce foc să scie el face cu Catrina lui?!

„Va merge ea la lucru și eu voiu rămâne acasă!“ „Altcum sânt perdut!“

Când s'a vędut Catrina dinaintea unui lan de grâu nalt ca trestia-n paiu, și la spic rotund ca vrabia, — nu se putea dumeri, că ce să facă mai întâiu, să mănânce ori se secere? „Secer ș'apoi mănânce, — ba mănânce ș'apoi tot se-

Ieri pre la 2 oare după amiază, ne pomenim cu subjucele Apáthi Gyula din Făgăraș, însoțit de doi gendarmi, un scrietor și judele comunal, cu „înaltul ordin“ judecătoresc, că au de a face la înv. adiunct Nic. Pop, dela aceasta scoală „perchisițiune domiciliară și personală“, căci e bănuț de trădător etc.

S'a inmanuat apoi înv. adiunctului respectiv următoarea ordinațiune:

Dlul înv. adiunct Nicolau Pop în

Voila.

În contra înv. adiunctului din Voila Nicolau Pop, născut în Tohan, intentându-se acuză criminală pentru v. t. de Maiestate, nefidelitate, revoltă și agitație s'a ivit necesitate, perchisițiunii domicilare și personale. Cu executarea ei se concrede subjucele reg. Iuliu Apathi și se trimite în comuna Voila, așteptându-se raport despre rezultat, deoarece se suspectează că în posesiunea înv. adiunctului Nicolau Pop se află scrisorile compromițtoare din Cestiune.

Ca scriitor se exmte diurnistul Andreiu Bălint.

Despre aceasta se încunoscinteză și înv. adiunctul Nicolau Pop.

Judecătoria reg.

Făgăraș, 16 Septemvrie 1885.

Dominic Gál m. p.

subjucele reg.

conducătorul judecătoriei.

Perchisiția a ținut 2^{1/2} oare; n'a rămas nimic nescormonit în odaia bietului înv. adiunct spre a afla „proclamațiuni de ale „irredentei române“, „cărți revoluționare“ etc.; dar' muncă zădarnică!, căci nimic nu s'a aflat compromițtor.

Iată dar', că perșecutiunea s'a extins preste tot locul, și că răul în loc de a decresce, se tot mai mărește.

Mulțumita „moderașilor“, „prudenților“ etc., cari urmăresc politica de „împăcare“, căci pre toată ziua se pot convinge, că ne apropiăm cu pași giganti de „perpetua frățietate“.

Cu durere trebuie însă să mărturisim, din cele ce se petrec, că pentru Român nu-i lege, nu-i dreptate în aceasta patriă! . . .

Olteanul.

Cronică.

Alteța Sa principele de coroană Rudolf va sosi la Gurghiu în 6 Octomvrie. S'au făcut o mulțime de invitări pentru v. t. din acest an.

Din Blaj ni se scrie: În 7 Iunie a. c. a arangiat reuniunea pompierilor voluntari de aci o petrecere de vară. La această petrecere s'a prezentat și un servitor de cancelarie dela judecătoria de aici, care îmbătându-se a comandat să i-se dă un csárdás. Dl Augustin Ungur ca comandant al reuniunii și ca arangiatorul jocurilor, considerând că jocurile s'au dansat după programă, în care au fost și 2 csárdás-uri — și considerând că servitorul era beat și că nici nu e pompier, prelungi toată buna voință, n'a putut satisface dorinței dlui servitor, ci a oprit csárdás-ul, ordonând a se juca după programă. Și ce se vede? Poliția din Blaj a făcut ar. t. la ministrul de culte și instrucțiune și ministrul de honveđi, acuzându-l pe dl Ungur, care e și sublocotenent în rezervă la honveđi, că agitează în contra statului, ia parte la adunări politice oprite, ține vorbiri agitatoare, propune la gimnasiu cântări revoluționare oprite, etc. Pe baza denunțurilor se începe cercetare în contra dlui Ungur și se face o investigațiune neînfrântă — fără a pute scoate ceva la lumină. S'au ascultat o mulțime de martori — toți Maghiari — dar' din toate nu e nimic adev. decât atata, că dl Ungur a format în Blaj mai multe reuniuni: de pompieri, de muzică, de cântări, și aceste se consideră de demonstrațiuni în contra statului. Nu se scie ce rezultat va av. cercetarea, poate că dreptatea va disp. ca de obicei în fața urei, ce domnesce în contra a tot ce e Român.

Cercetarea aceasta decurge în Aiud înaintea forului militar.

Proclamațiunea comitetului de inițiativă al „Irredentei române“. Vice comite comitatului Timiș a dat următorul ordin: „Provocare! Din regatul „România“ s'au expedit în Țeara-Ungurească la singuraticii placate revoluționare și contra patriei, subscrise de comitetul provisor al „Irredentei române“. Deoarece astfel de tipărituri sânt o provocare directă la crima de v. t. de Maiestate, necredință, revoluțiune și alte crime, cuprinse în capitul I, III, și IV, din a doua parte a codului penal, provoc. dar' pre toți patrioții buni ai acestui comitat, ca astfel de tipărituri — fie venite acele ori pre ce cale — să le trimiță prin solgăbirul cercului, sau prin primarul orașului fără amânare și cel mult până în 25 Septemvrie a. c. la mine, căci după trecerea acestui termen nu voi în-

trețea a confisca toate tipăriturile ce se vor afla în posesiunea singuraticilor, ear' în contra respectivilor voi păși cu toată energia. Timișoara, în 12 Septemvrie 1885. Sigismund Ormos junior, consiliar reg. și vice-comite“.

Curioasă concepție. Sub acest titlu „Kronstädter Zeitung“ aduce următoarea notiță: „În Meșterhaza, comitatul Mureș-Turda, s'a întemplat între Români și Maghiari o bătaie, ceea-ce se întemplă și în alte locuri. După cum spune „Ellenzék“ au fost încuiați părtașii la bătaie, precum se pare însă, numai Românii au fost arestați și exhortați la judecătoria cercuală din Reghinul-săesc. În aceasta încă n'ar fi nimic curios. Curioasă e însă întrebarea lui „Ellenzék“: dacă scie judele cercual din Reghinul-săesc că afacerea aparține competenței tribunalului din Mureș-Oșorhei? Acesta adev. e competent în casuri de înaltă tradare. Ne e cu totul nou, că ar fi înaltă tradare, când îl bate un Român pe un Maghiar“.

Remiscențe dela manevrele din Slavonia. Diarele unghuresci ne comunică următoarea notiță telegrafică: În decursul călătoriei dela Omanovica până la Pojega, Maiestatea Sa îl făcea atent pe ministrul-president Tisza de câteori numai se ivia câte un steag maghiar, printre multe sute de steaguri croate.

Cestiuni scolare.

Selagiu, la 16 Septemvrie nou 1885.

Ieri în 15 Septemvrie a. c. își țin „Reuniunea înv. adiunctilor români Sălăgieni“, adunarea sa generală din est-timp în comuna Cizeriu. O și de bucurie fu aceasta pentru fiecare înv. adiunct român din Selagiu, ved. și convingându-se fiecare despre aceea, că și înv. adiunctul român dă semne de viață și se nisuesce din toate puterile ca să corespundă frumosului nume de educator. Scia aceea fiecare că cât de rău sânt dotați înv. adiunctii români în general și cu câte năcazuri au de a se lupta ca să-și poată susține familiile lor din un așa venit neînsemnat; dar' când se ved și ei adunați la un loc, și prelungi aceea ved interesul cel mare ce îl arată față cu starea scoalelor și a înv. adiunctului nu numai ei, ci și conducătorii inteligenți români din Selagiu, atât bisericiani cât și mireni — uită de năcazurile ce-i apasă și bucurându-se de progresul ce îl fac pe terenul educațiunii, jură că vor pune um. e. și de acum înainte, ca și până acum, se vor lupta, am. s. stării și puterilor lor, pentru înaintarea poporului român din al căruia sîn au eșit.

Cumcă sus numita reuniune e una dintre cele mai înfloritoare, e destulă garanță ca să amintesc numai pe bravul și zelosul ei președinte, pe bărbatul zelos, Reverendiss. domn Alimpiu Barboloviciu, vicarul for. episcopesc al Silvaniei și pe vice-președintele ei dl Gavril Trif, profesor la preparandia de stat din Zelau.

Nu mai puțină interesare de starea înv. adiunctilor și a scoalelor arată despărțământul XI al „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“ din Selagiu, condus asemenea de Rev. d. Barboloviciu, Georgiu Pop, Andreiu Cosma și alți băbrați ai națiunii române, cari nu numai cu vorba ci și în faptă ajută înaintarea stării înv. adiunctesci, dând ajutor și premiându-i pe înv. adiunctii cei mai zeloși, dându-le astfel curagiu și v. t. de a se nisui tot mai mult în progresarea pe terenul creșterii generațiunii națiunii române din Selagiu.

Înainte pe această cale, căci aceasta e cea adev. dată! Dați mâna de ajutor s. t. d. leri ai națiunii noastre; premergeți și cu exemplul și cu faptele, căci ei v. t. de urma pe d-voastre și atunci cauza noastră trebuie să învingă!

Noi, înv. adiunctii români din Selagiu și până acum ne-am nisuit a satisface chemării noastre de înv. adiunctori, fie-care am. s. t. de puterilor sale; de acum înainte, v. t. promitem s. t. deosebită, că vom fi tot asemenea conștienși în îndeplinirea misiunii ce ne este încredințată, ved. că și d-voastre săriți întru ajutorul nostru, și apoi cei mai mari și puternici dând mâna de ajutor celor mai mici și slabi, ear' acestia lipindu-se de cei mai mari, nesmintit trebuie să facem progresul care îl așteaptă mama națiune atât dela unul cât și dela altul.

Români Selagieni sciu bine și cunosc pe acei mari băbrați cari luptă și noapte pentru înaintarea culturii poporului român și a înv. adiunctului, eu voi da seamă despre decursul sus numitei adunări înv. adiunctesci.

La oarele 8 dimineața întreg corpul înv. adiunctesc participă la o liturgie; ear' după aceasta urmă deschiderea ședinței dec. d. președinte prin o cuv. t. în care a desvoltat în cuvinte frumoase m. t. deosebită a înv. adiunctului român și i-a îndemnat pe înv. adiunctii noștri, că prin împlinirea cu acurateță a oficiului lor să se perfecționeze ei înșiși și să țină pas și ei cu alți înv. adiunctori ai popoarelor culte. Vorbirea fu însoțită de aplauze dese și îndelungate. S'a cetit apoi raportul anual, preluat cu mare diligență dec. d. zelosul vice-președinte al reuniunii domnul Trif. Acest raport a fost o icoană fidelă a activității

reuniunii noastre în decurs de un an. Adunarea i-a exprimat dlui raportor mulțumită protocolară pentru zelul ce-l arată în conducerea treburilor reuniunii noastre. S'a cetit o scrisoare a on. comitet al despărțământului XI al Asociațiunii, în care comunică numele docenților premiați; ear' față cu aceia, cari din lipsa de premii, n'au putut fi premiați își exprimă mulțumita și le aduce laudă. S'a cetit și o altă scrisoare trimisă din partea acestui on. comitet, în care se fac cunoscute docenților Sălăgieni condițiunile, pe baza cărora pot să concurgă la premii pe viitor. Aceste scrisori au fost primite cu aplauze dând fiecare docent mulțumită în inima sa bravilor conducători ai despărțământului. Scrisorile se primesc ca un îndreptar pe viitor. După aceasta s'au numit deosebitele comisii; se ceti apoi raportul președintelui în cauza statulelor reuniunii și două disertațiuni bine lucrate, una dec. d. înv. adiunctul din Cațelul-român Ioan Sălăgian tractând despre: „Unele mijloace de îmbunătățire a relațiunilor dintre familie și scoală“; și cealaltă dec. d. Nicolau Pop, înv. adiunct în Hidig, tractând despre: „Educațiunea religioasă-morală în scoală și acasă.“ Disertațiunile au fost aplaudate cu strigăte de „Să trăiască!“

La oara 1^{1/2} d. a. s'au ținut prânzul comun, la care afară de președinte și docenții adunați în număr frumos, au luat parte și mai mulți preoți și doi docenți de preste Meses. Cel dintâiu dintre toastele ridicade s'a rostit dec. d. președinte pentru Maieștile Lor și pentru Altețele Lor clironomul Rudolf și Stefania, apoi pentru Excelența Sa Metropolitul Dr. Ioan Vancea etc.

După prânz se ținură două prelegeri de probă bine prelucrate dec. d. înv. adiunctul din Cizeriu Nechita Liscan, apoi s'a cercetat expoziția, unde am ved. tot mai multe scrisori de probă și desemne frumoase. Nu pot să trec cu vederea diligența d-nei Veronica Liscan născută Chita din Cizeriu, care instrua pe vre-o câteva fetițe de țeran și în lucrurile de mână. O faptă deamă de laudă aceasta, care ar trebui să aibă imitatori.

După aceasta au raportat deosebitele comisii, dintre care comisiunea de s. t. a casei reuniunii constată, că av. re. reuniunii numără 2.474 fl. 42 cr. v. a. S'au tractat în s. t. mai multe propuneri, s'au votat ajutoarele pe anul 1886 și s'a hotăr. ca v. t. adunare generală să se țină în comuna Hidig; ear' la oarele 8 seara ședința prin o vorbire earși acomodată se declară dec. d. președinte de închisă.

Sentinela.

Cestiunea proselitismului polonez.

(Urmare și fine.)

Din stilisarea acestei acuzări se cunoaște învederat sorginta ei. Nu vorbesce peana unui Rutean din Bucovina, ce prin împregiurări triste ale trecutului țerii și-a pierdut limba sa română și acum dărdăsece în limba despoților din trecutul țerii, cari înainte de 48 atât la regim, și tribunal și în scoală și biserică comanda și dicta după rutenii, convertindu pe Rutenii și slavizându-le numele, ci a unui Rutean pribegit Galițian. Procederile și convicțiile politice și naționale și sciințele istorice din articol arată prea bine, cine e scriitorul și cetitorul pare a fi străpus la Lemberg sau Stanislau, și nu în Bucovina. Poporul român rutenizat e caracterizat ca o fată s. t. deosebită de toată lumea, dar' mai ales de Români. Rutenii fac maioritatea țerii, al lor e fondul religionar; lor le-au dăruit Vođii români moșiile cele imense, al lor e consistorul și ei au de purt. în Bucovina sie-și și Românilor și nu Români. Sună ca acuzările cele obișnuite ale Rutenilor din gazetele galițiene contra Polonilor. Românii vreau să aibă țeară română, au isbutit a av. deputați imperiali, și Rutenii s'au silit a se alia cu Polonii, cari însă, cum scim, au votat la alegeri tot cu Românii și nici de loc cu Rutenii. Cu minciuni adev. mistifică d-lui publicul; și din contra-apologiă se scie și mai mult. Din cauza „popilor români“ țerenii ruteni merg cu droaia la biserică unite, și fac revoluții contra popilor. Dar' Basarabii, Chiforesii, Sturdza, Musteți, Teleaga etc. și alți Ruteni, ei nu sciu despre asta nimic, căci ei înțeleg lucrurile spulberatului Galiția rutean scriitor at. t. cum se pricepe el de interesele poporului. El șede tot mulțumit în sat și și umblă cu acea s. t. deosebită la ț. t. sa volosă ca mai nainte. Dar' d-lui vede numai revoluții preste Prut și asta nimenea nu o scie, numai d-lui. Nu este poate poporațiunea cea mare ruteană gr.-or. acei uniți Rutenii din Galiția, cari cercețază bisericile lor și tot strigă să-i audă ț. t. rutenizat, că sânt din marea națiune ruteană și în idealismul lor se sciu a se închipui ce formează ei toți? Se va ved.

Cel dela gazeta vieneză „Parlamentar“ întrece însă totul. El vede în Bucovina numai Ruși, Rutenii nu există pentru el căci ei au, dis-

părut. Înainte de 6 ani trăit-au Rușii și Românii din țeară în amiciție adev. până-ce își întoarse cărja metropolitul de acum Andrievici, influențat dec. d. Românii neuniți și uniți din străinătate într'acolo, înc. t. a putut numai merge Românii din țeară. Se înțelege că se desnaționalisară mulți din Rușii „intelenți“, dar' partea cea mai mare rămase fidelă steagului național, cu toate influențările metropolitului lor, care, acum încungiuat de o mulțime de consilieri străini și p. m. teni, fără de frică și consecințe cu toate puterile domnesce preste spiritul rusesc. Metropolitul Andrievici e Rus născut, se greează însă acum ca Român și a făcut în decurs de 6 ani renegați din Ruși și așa se explică antagonismul lui de acum față cu locuitorii ruși și ruteni ai țerii. Rușii n'au ab. t. aceste merite metropolitului și el ajunsese în această privință și în oare-și-care popularitate. Eminentă sa observă însă în „Apologia“ sa o modestă admirabilă, căci dice că „din Galiția emigrații ruși au deșteptat sub înfățișarea unității naționale nevr. d. în populațiunea ruteană a Bucovinei o aplicare spre uniune și catolicism, stricând astfel pacea în țeară“. Că Rușii din Bucovina sânt cu aceia din Galiția, Ungaria și Rusia un popor, a documentat și dovedit istoria înainte ce Eminentă sa a ocupat tronul metropolitan și s'a preparat pentru ap. t. și referențele lui naționale însă nimene nu poate să le nege, când singur le susține cu Ardealul (și cu uniții), și chiar cu cei din străinătate. Metropolitul nu poate suferi pe Ruși ca atari și ar vr. să-i st. t. cât de iute. Noi rugăm guvernul să arunce numai o ochire în bisericile gr.-or. din Cernăuți, unde se s. t. deosebită serviciul d. t. deosebită numai românește; în seminarul gr.-or. preoțesc, unde e așa de expresiv spiritul românesc, înc. t. un alumn rutean nu-i sigur de viața sa; consistorul gr.-or., unde sânt numai Români, și numai Românii sânt aud. t. La v. t. deosebită sale ține cuv. t. Eminentă sa cătră poporul rus numai românește, a lăsat să dispară din Cernăuți preoții ruși și a umplut parochiile rusesci cu preoți români rezoluți, cari sânt totdeauna antagoni ai intereselor comunelor lor, în ț. t. deosebită din urmă oprise Rușilor gr.-or. de a se ruga în biserică catedrală gr.-or. pentru apostolul slav

Metodiu, numai că-i slav. Românii neagă deci individualitatea națională a Rușilor și de aceea se apropie Rușii unii de alții. Dar' cu toate aceste vom răm. noi Rușii fideli ortodocșii și în ț. t. deosebită de amare și viforoase“.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEL.“

Cluj, 19 Septemvrie n. Ministrul-president Tisza a sosit ieri la Cluj, unde a fost primit în mod s. t. deosebită. La vorbirea de bineventare a vice-comitelui Gyarmaty, ministrul-president i-a provocat să observe față cu naționalitățile o procedere cu tact și a accentuat, că fiecare cetățean nemaghiar al statului are să fie un bun patriot.

Cununia duplă între Stefan Tisza, fiul ministrului-president, cu Elena Tisza, și între contele Paul Bethlen cu Iolanka Tisza, am. t. deosebită ale lui Ladislau Tisza, se va ț. t. deosebită înainte de am. t. deosebită în biserică reformată.

Madrid, 19 Septemvrie n. Spaniolii cump. t. deosebită corăbii de războiu cu torpede. Circulă f. t. deosebită, că ambasadorul Solm a primit dela cabinetul german o depeșă, prin care i-se anunță că Germania își susține dreptul asupra insulelor Caroline.

Londra, 19 Septemvrie n. Gladstone a dat un manifest electoral, prin care îi recearcă pe alegătorii sei să-l onoreze tot cu aceeași încredere ca și la anul 1880; el declară, că politica Angliei în Egipt e greșită și consideră ca necondiționat de lipsă evacuarea deplină a Egiptului fără nici o remunerațiune. Gladstone declară, că va sprigină totdeauna libertatea și înflorirea Orientului.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar

Sciri economice.

Revista agricolă și comercială din România.

(Fine.)

Primul târg unde se fac în România mai multe vânzări, este portul dela Brăila, fiindcă portul dela Galați, în privința afacerilor cu cereale îl putem considera ca de a doua mână. Având de față datele vânzării, în portul dela Brăila, vedem, că vânzările ca și prețurile în loc se crească, din contra, sau sunt aceleași sau se micșorează: așa vedem că vânzările care s'au făcut la 24, 25, 26 August, luând vânzările preste tot, prețurile cu care s'au vândut cerealele în portul Brăila dela 23 August sunt:

	Greutate maximă	Greutate medie	Greutate minimă	Prețul maxim la hect.	Prețul mediu la hect.	Prețul minim la hect.
Porumb	60 $\frac{1}{2}$ lib.	57 lib.	55 $\frac{1}{2}$ lib.	7.60	6.70	6.70
Grâu	60 $\frac{1}{2}$	59 $\frac{1}{4}$	58 $\frac{1}{4}$	12	10.37 $\frac{1}{2}$	9
Orz	50 $\frac{1}{4}$	48 $\frac{1}{2}$	44 $\frac{1}{2}$	6.40	5.15	4.65
Săcără	55					

La 24 August.

Porumb	55 $\frac{3}{4}$	—	—	6.58	—	—
Grâu	60	59 $\frac{1}{4}$	56	9.80	10	7.15
Orz	48 $\frac{3}{4}$	46	41	6	5.25	3.80
Săcără	57 $\frac{3}{4}$	—	—	8	—	—

La 25 și 26 August

Pocumb	58	—	56	7.12	—	6.52 $\frac{1}{2}$
Grâu	58 $\frac{3}{4}$	—	—	9	—	—
Orz	49 $\frac{1}{2}$	44 $\frac{1}{2}$	43	6.52 $\frac{1}{2}$	4.80	3.90

Din acest tablou, se poate vedea mai bine variațiunea prețurilor după greutate.

În portul Galațiului la 20 August abia s'a făcut puțină vânzare de săcără, care s'a vândut cu 7.90 hectolitru având greutate de 56 $\frac{1}{2}$ lib. Luând datele cele mai recente dela 24 August, vedem că grâul de Bănat de o greutate de 60 $\frac{1}{2}$ s'a vândut cu 11.40 l. n. hectol., același grâu cu greutate de 60 litre s'a vândut cu 10.35 l. ear' cu greutate de 59 $\frac{1}{2}$ libe s'a vândut cu 10.75 l.

Orz de greutate de 46 libe s'a vândut cu 6.50 l. " " 46 jum. " 5.35 l. " " 44 " " 4.50 l.

Prețurile cu care se vînd țilnic cerealele noastre nu prea corespund cu cheltuelile, și în cele din urmă țilnic s'a observat, că s'a vândut mai mult orz decât alte cereale.

În târgul dela aburul Bucureștilor prețurile, cu care s'au vândut cerealele, sunt aceleași din săptămâna trecută. Aci la târgul de vite s'a observat în cele din urmă o mai bună animație.

Tîrgurile străine. În târgurile străine de asemenea se poate vedea mai în toate țile puțină animație; dacă se ține socoteală de prețurile cu care se vînd cerealele în târgurile franceze, sunt minime în raport cu cheltuelile de transport. Morarii din Franca, după cum ne arată „Revistele agricole”, își desfac cu greu făina și, din cauza aceasta, se rețin de a face cumpărări, speculanții de asemenea se țin în rezervă; așa că grânele franceze n'au suferit nici o urcare de preț pe cînt la cele străine prețul s'a micșorat cu 50 cent.

La Paris grâul alb bun s'a vândut cu 22.50 l. n., suta de chilogram grâu roșu cu 20.75. Grânele vechi sînt mai puțin căutate, și se vinde hectolitru cu 20—21 l. și 50 cent. Grâul de Australia s'a vândut cu 20 l. și 25 cent. suta de chlg.; cel de Băsărabia cu 71 l.

Săcără s'a vândut cu 14 l. 50 suta de chilogram.

Orz s'a vândut cu 17 și chiar 16 l. n. suta.

Ovășul de Brie cu 19—19 și 75.

Ovășurile din alte țeri s'au vândut cu 16 l. până la 17 și 75 cent.

Porumbul s'a vândut până la 12 l. și 50 cent.

În situație, afară de portul Marsiliei, unde s'au făcut oare-care tranșacțiuni.

În celelalte țiguri europene, adică în Berlin, Holanda, Germania și Austro-Ungaria, afacerile cu cereale sînt slabe cu totul și prețul s'a mai micșorat.

La New-York (Statele-Unite) târgul este cu totul prea flotant, din cauză că toți agricultorii voesc să se desfacă de cereale; așa că de 3 săptămâni prețul grâului s'a micșorat foarte mult și expedițiunile ce s'au făcut în săptămâna cea din urmă pentru Europa, din porturile Atlantice, se urcă la 860.000 de buschele.

Viile. Vegetațiunea viilor până în prezent nu lasă nimic de dorit, cu toate că și filoxera a avut un timp destul de bun pentru a se putea înmulți. Dacă timpul va continua a fi tot atât de bun, până la cules, după cum a fost și până acum, cultivatorii noștri de vii se vor putea aștepta la o bună recoltă, ca cantitate și calitate.

Ploaia ce a cădut la 29 August fiind caldă va face mult bine sămănăturilor de toamnă ca și viilor.

„Economia Națională“.

Piața din Mediaș, 17 Septembrie. Grâu hectolitru fl. 4.50 până fl. 5.—; grâu mestecat fl. 3.70 până fl. 4.—; săcără fl. 3.— până fl. 3.40; orz fl. — până fl. —; ovășul fl. 1.50 până fl. 1.60; cucuruzul fl. 3.50 până fl. 3.75; seminta de cânepă fl. — până fl. —; crumpenele fl. 1.— până fl. 1.50; mēlaiul hectolitru fl. 14.— până fl. —; mazerea fl. 3.40 până fl. 4.—; fasolea fl. 4.— până fl. 4.50; lintea fl. — până fl. —; chiminul (săcără) fl. 40.— până fl. —; sēu brut de sēu kilograme fl. 30.— până fl. 36.—; lumini de sēu vērșate fl. 53.— până fl. —; unsoarea de porc fl. 55.— până fl. 60.—; slămina fl. 55.— până fl. 60.—; cănepa fl. 38.— până fl. 40.—; fēnul fl. 1.60 până fl. 2.—; săpunul 100 bucăți fl. 26.— până fl. 40.—; spiritul gradul 10 cr.; carnea de vită kilo 32 până 36 cr.; carnea de vițel 28 până 32 cr.; carnea de porc 40 cr.

Piața din Sibiu, 18 Septembrie. Grâu Hectolitru 74—80 chilo fl. 4.50 până fl. 5.30, grâu mestecat 68 până 82 chilo fl. 3.30, până fl. 4.10 săcără 66 până 72 chilo fl. 3.20 până fl. 3.80, orz 58 până 64 chilo fl. 3.— până fl. 4.—, ovăș 38 până 45 chilo fl. 1.40 până fl. 2.—, cucuruzul 68 până 47 chilo fl. 4.30 până fl. 4.80, mēlaiul 74 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.40 până fl. 1.60, semēntă de cânepă 49 până 50 chilo fl. 7.— până fl. 8.—, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.— până fl. 6.—, lintea 78 până 82 chilo fl. 8.— până fl. 9.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, pāsāt de grâu 100 chilo fl. 17.— până fl. 18.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 14.—, Nr. 4 fl. 13.—, Nr. 5 fl. 11.—, slămina 100 chilo fl. 54.— până fl. 56.—, unsoarea de porc fl. 52.— până fl. 55.—, sēu brut fl. 33.— până fl. 36.—, sēu de lumini fl. 50.— până fl. 51.—, lumini turnate de sēu fl. 56.— până fl. 58.—, săpunul fl. 32.— până fl. 34.—, fēn 100 chilo fl. 1.60 până fl. 2.—, cănepa fl. 36.— până fl. 41.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 3.— până fl. 3.50, spiritul p. 100 l. % 28 până 30 cr., carnea de vită chilo 40 cr., carnea de vițel 36 până 40 cr., carnea de porc 42 până 44 cr., carnea de berbec 22 până 24 cr., ouă 10 cu 20 până 23 cr.

Cursul pieței din Sibiu.

	din 19 Septembrie st. n. 1885.	8.80
Hărtie-monetă română	Cump.	8.84
Lire turcesci	"	11.10
Imperiali	"	10.10
Ruble rusești	"	1.22

Bursa de Bucuresci.

	Cota oficială dela 17 Septembrie st. n. 1885.	Cump.	93 $\frac{1}{2}$ vënd.	94.—
Renta amort. (5%)	"	"	"	"
Rur. conv. (6%)	"	"	"	"
Acț. de asig. Dacia-Rom.	"	278. $\frac{1}{2}$	"	"
Banca națională a României	"	1230.—	"	"
Impr. oraș. Bucuresci	"	30.—	"	32.—
Credit mob. rom.	"	"	"	"
Acț. de asig. Națională	"	226 $\frac{1}{2}$	"	"
Scrisuri fonciare urbane (5%)	"	"	"	89. $\frac{1}{4}$
Societ. const.	"	174. $\frac{1}{2}$	"	230.—
Schimb 4 luni	"	"	"	34.—
Aur	"	"	"	10.80

Bursa de Budapesta

	din 18 Septembrie st. n. 1885.
Renta de aur ung. 6%	99.90
" " " 4%	93.—
" " " 5%	148.50
Imprumutul căilor ferate ung.	98.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	124.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	109.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	102.50
Bonuri rurale ung.	101.50
" " " cu cl. de sortare	101.75
" " " bănățene-timișene	101.25
" " " cu cl. de sortare	102.—
" " " transilvane	102.—
" " " croato-slavone	102.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	97.75
Imprumut cu premiu ung.	119.—
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	123.—
Rentă de hărtie austriacă	83.20
" " argint austriacă	83.60
" " aur austriacă	109.75
Losurile austr. din 1860	139.—
Acțiunile băncei austro-ungare	867.—
" " " de credit ung.	289.25
" " " " austr.	289.—
Argintul	—
Scrisuri fonciari a le institut. de cred. și ec. „Albina“	101.—
Galbeni împărătesci	5.87
Napoleon-d'ori	9.90
Mărci 100 imp. germane	61.10
Londra 10 Livres sterlinge	125.15

Bursa de Viena

	din 18 Septembrie st. n. 1885.
Rentă de aur ung. 6%	99.90
" " " 4%	92.90
" " " 5%	148.50
Imprumutul căilor ferate ung.	98.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	124.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	109.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	103.—
Bonuri rurale ung.	102.25
" " " cu cl. de sortare	103.—
" " " bănățene-timișene	101.50
" " " cu cl. de sortare	101.50
" " " transilvane	102.—
" " " croato-slavone	102.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	97.75
Imprumut cu premiu ung.	118.60
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	122.25
Rentă de hărtie austriacă	83.40
" " argint austriacă	83.50
Rentă de aur austriacă	109.90
Losuri austr. din 1860	139.26
Acțiunile băncei austro-ungare	868.—
" " " " austr.	289.25
" " " " de credit ung.	289.80
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.88
Napoleon-d'ori	9.91 $\frac{1}{2}$
Mărci 100 imp. germane	61.40
Londra 10 Livres sterlinge	125.05

Banca generală de asigurare

[145] 27

„TRANSILVANIA“

în Sibiu,

fundată în anul 1868

asigurează prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobilii etc.
- pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe casul morții și pentru terminuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătită:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1881 fl. 427,157.49	în a. 1869—1881 fl. 282,919.87
în a. 1882 „ 54,792.92	în a. 1882 „ 32,382.04
în a. 1883 „ 34,761.25	în a. 1883 „ 32,843.10
în a. 1884 „ 24,778.08	în a. 1884 „ 40,084.13
Suma fl. 541,549.74	Suma fl. 388,229.14

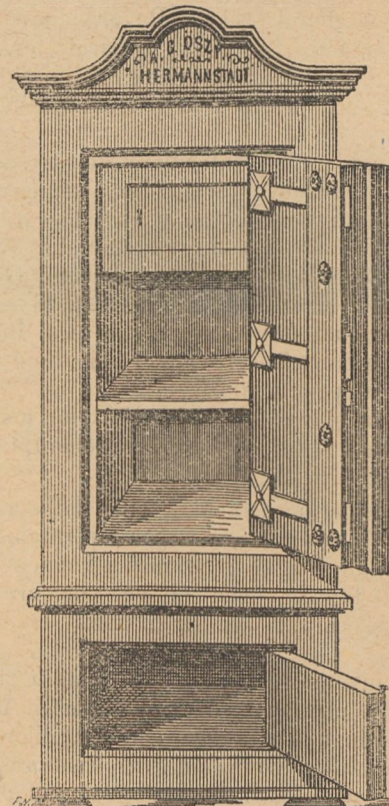
929.778 fl. 88 cr.

Conform bilanțului pentru 1884 fondurile de rezervă și garanție se urcă la

555.114 fl. 63 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cisnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Prima fabrică de casse ardeleană

a lui

A. G. Öszy

recomandă

CASSELE SALE DE BANI ȘI CĂRȚI

sigure contra focului și a spargerii

anume construite și cari se pot deschia numai de cum

pērători instruiți,

de diferite forme și mărimi,

cu prețuri mai efitine decât fabricatele de acest soi

ale altor fabrici.

Cassele se pot vedea în localul fabriciei

Sibiu, strada Neustift Nr. 9.

Recunoștință publică.

Domnului A. G. Öszy, fabricant de casse în Sibiu.

Cu plăcere îți adevărim prin aceasta, că cassa de documente după sigură în contra focului și a spargerii provădută cu nou perfecționat lăcat american de împuns și cu două lăcate chub în privința bunătații materialului și a lucrării precum și a prețului a aflat îndestulare și recunoștință. Aceasta o constatăm prelungă dorința de a 'ți-se oferi și pe viitor ocaziune de a obține în acest ram al industriei patriotice asemenea onoare și rezultate favorabile.

Direcțiunea

dela „Boden-Credit-Anstalt“ în Sibiu.

La recercarea fabricantului de casse de aci A. G. Öszy, prin aceasta se adevărește, că cele două casse de documente, dupele, sigure în contra focului și a spargerii (înalte de 2.15 metri, în lățime de 1.38 metri) provădute cu nou perfecționat lăcat american de împuns și cu două lăcate chub, comandate dela susnumitul fabricant și fabricate de el însuși, atât cu privire la bunătația fabricatului, cât și cu privire la prețul moderat, au aflat cea mai deplină recunoștință.

Subscrierea casă de păstrare poate recomanda cu toată căldura ori-și-cui fabricatele de casse din patriă ale dlui A. G. Öszy.

Sibiu, 20 Ianuarie 1885.

Direcțiunea

dela „Hermannstädter allgemeine Sparkasse“.

[182] 2
Afară de atestatele de sus, mai stau spre privire la cererile încă alte multe scrisori de recunoștință și laudă. Cataloage de prețuri, ilustrate, la dispoziție de recunoștință și laudă.